

⁴⁶ М. С. Милоевичъ, Путопис дела Праве Старе Србије. Бѣлградъ 1871, I 181.

⁴⁷ Grisebach II, 270 сл. Той опредѣля височината на 7900 фута (около 3160 м.); Буе я пресмѣта на 6400 фута (около 2560 м.). Измѣренията на Гризебаха често пѣти сж незадоволителни, понеже, като изгубилъ барометъра си, той трѣбвало да се ограничи за жалость само съ опредѣляне точката на кипенето.

⁴⁸ Споредъ Гризебаха — 7076 фута, споредъ Буе, Itinéraires I 308—7389 фута,

⁴⁹ G. v. Hahn, Reise durch die Gebiete des Drin und Vardar, Wien 1869, 87, 226

⁵⁰ Grisebach II, 125 сл.

⁵¹ За произхода на името вж. гл. XIII.

⁵² Grisebach II, 144.

⁵³ На картитѣ Njagusta, Njáušta.

⁵⁴ Първо споменуване за Перистеръ азъ намѣрихъ въ запискитѣ на албанския князь Иванъ Мусаки (1510): „in un loco, nomine la montagna de Peristeri e li ve una fontana nominata Dobrida e la se' divide l'Albania dalla Bulgaria“. Rad jugoslavenske Akademije 1868, V, 174.

⁵⁵ Grisebach II 194.

⁵⁶ Вж. прекрасното описание у Гризебаха II 351.

⁵⁷ Вж. издирванията на К. Мюленхофа „Donau, Dunavъ, Dunaj“ и на В. Ягича „Dunav-Dunaj in der slav. Volkspoesie“, и дветѣ въ Archiv für slav. Philologie I. 2. 290-333 (Berlin 1876) Мюленхофъ обяснява келт. и лат. Danuvius отъ келт. dānu, fortis.

⁵⁸ Τὴν ἐν ποταμοῖς γλυκεῖαν θάλασσαν Δάννουδιν, пише византиецъ Никита Хониатъ въ едно отъ своитѣ писма 1187 г., С. Sathas, Bibl. graeca medii aevi, Venetiis 1872, 70.

⁵⁹ За преминаванията презъ Дунава вж. С. I. Iireček, Heerstrasse и пр. стр. 160.

⁶⁰ Морав по българ. е синь, морава — зелена поляна. „Кумови кола чървени, стари сватове въ зелени, я деверови морави“ (народна пѣсень) Българ. списание Общъ Трудъ, Болградъ, 1868, II, 88. Ср. сръбското *мор*-долама — тъмно-синя.

⁶¹ „На Биньчѣ Моравѣ“ въ една грамота отъ XIV в. Miklosich, Monumenta Serbica. Viennae 1858 стр. 263.

⁶² Въ старо-сръбската хроника на архиепископа Данаила (†1338 г.) изд. на Даничичъ (Загребъ 1866), на стр. 180 намираме: „полье глагольемое Добриче; то бо полье дивно есть и велико въ мѣстѣ рекомѣмъ Топлицы, прилежа бо къ рѣцѣ Моравѣ“.

⁶³ Това раздвоение откриха въ 1858 г. Ханъ и Захъ. Hahn, Reise von Belgrad nach Salonik, 120. Ср. сжщѣ Гилфердингъ, Боснія, Герцеговина и Старая Сербія, Спб. 1859 стр. 222; Милоевичъ, Путопис. I, 184.